

A Fővárosi Ítéltábla dr. Czudar Balázs ügyvéd (fél címe 1.) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Nagy Szabolcs Dániel Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Nagy Szabolcs Dániel ügyvéd) és dr. Major Melinda ügyvéd (....) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében - mely perbe az alperes nyertessége érdekében a Puskás Gábor Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Puskás Gábor ügyvéd) által képviselt Alperesi beavatkozó (....) beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2017. február 22. napján kelt, 17.P.../2015/36. számú ítélete ellen az alperes 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus úton a b...hu e-mail címre adja ki az alperes (névváltozást megelőzően: D... K... Zrt.) és a Alperesi beavatkozó (névváltozást megelőzően: F... K... Zrt.) között létrejött, 2013. november 25. napján kelt szerződést és mellékleteit azzal, hogy feljogosította az alperest, hogy a szerződésből kitakarja

- a szerződés valamennyi oldalán és a mellékletek valamennyi oldalán szereplő természetes személyek szignóit és a szerződés utolsó oldalán szereplő aláírásait,
- a szerződés 1.1.6., 1.1.8., 1.1.12. pontjait, 2.1.3. pontjának 2. sor második felét és a 3. sor 4.1., 5.2. pontjait, 5.4. pontja 1. bekezdésének 3. és 4. sorait, (i) és (ii) pontjait, 2. és 3. bekezdéseit, valamint a szerződés 4. számú mellékletét,
- a szerződés 1. számú mellékletét,
- a szerződés 9.12. pontját és javított 5. számolással ellátott mellékletét.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felek és a beavatkozó saját költségeiket maguk viselik.

A megállapított tényállás szerint a felperes 2015. július 13. napján kézbesített levelében kérte, hogy az alperes adja ki részére a M... K... Zrt.-vel (a továbbiakban: alperesi beavatkozó) 2013. november 25. napján kötött szerződés és mellékletei másolatát, a szerződés megkötéséről hozott közgyűlési döntéseket és az azok meghozatalára irányuló előterjesztéseket, mint közérdekű adatokat. Az alperes válaszlevelében a kérelem teljesítését arra hivatkozással tagadta meg, hogy tevékenysége nem közfeladat, nem tekinthető közfeladatot ellátó szervnek, az igényelt adatokat jogszabály nem teszi közérdekből nyilvánossá és nem nyújt kötelezően igénybe veendő vagy más módon ki nem elégíthető szolgáltatást. Tényként állapította meg végül az ítélet, hogy az alperes minősített többségű befolyást biztosító részvényese a D... H... Zrt., amely társaság egyedüli részvényese a M... P... Zrt., aminek minősített többségű befolyást biztosító részvényese a Magyar Állam.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az adatigénylésében írt szerződés és annak valamennyi melléklete kiadására.

Az alperes elsődlegesen a kereset elutasítását kérte, másodlagosan azt kérte, hogy a bíróság jogosítsa fel arra, hogy a dokumentumokból az általa tételesen megjelölt szerződéses rendelkezéseket kitakarja.

Az alperesi beavatkozó ugyancsak a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. pontja, valamint az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (Átv.) 1. § (2) bekezdés b) pontja, 5. § (1)-(2) bekezdése, illetve a Pp. 163. § (2) bekezdése alapján megállapította, miszerint az alperes közfeladatot ellátó szervnek minősül, mivel közvetetten minősített többségű befolyást biztosító állami tulajdonban áll, tulajdonosi szerkezete folytán állami vagyonnal gazdálkodik. A kiadni kért szerződés az alperes, mint közfeladatot ellátó szerv kezelésében van és a tevékenységére vonatkozik, így közérdekű adatnak minősül. Az alperes tehát az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerint - megtagadási ok hiányában - köteles a kért adatokat megismerhetővé tenni.

Ezt követően vizsgálta az alperes másodlagos védekezése alapján a megjelölt adatok közül melyek felismerhetetlenné tétele indokolt.

A természetes személyek szignói, aláírásai - mint személyes adatok - tekintetében a bíróság feljogosította az alperest a kitakarára, a szerződők képviselőinek neve és a szerződés nem javított 5. számozással ellátott melléklete kitakarása iránti kérelmet azonban elutasította.

Az üzleti titokra való hivatkozás kapcsán rámutatott, hogy arra az Infotv. 27. § (3) bekezdése folytán minden közpénz felhasználásával kapcsolatos adat vonatkozásában lehetőség van, és mentesülést eredményezhet az adatkiadás alól, ha az üzleti tevékenység szempontjából aránytalan sérelmet jelentene a hozzáférhetővé tétel. Alkalmazta továbbá a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLX. törvény (Postatv.) módosított 53. § (4) bekezdését is, kifejtve azonban, hogy - tekintettel a 7/2016. (IV. 6.) AB határozat (35)-(37) bekezdéseire is - az új szabály csak olyan nyilvánosságkorlátozást tett lehetővé, amit az Infotv. 27. § (3) bekezdése is megengedett, csak a szabályozást pontosított. Mindezek alapján mérlegelte, hogy az üzleti titokhoz és az információszabadsághoz fűződő alapjog összeütközése esetén melyik alapjoghoz fűződik nagyobb súlyú közérdek, figyelemmel arra is, hogy az aránytalan sérelem valószínűsítését is elegendőnek találta. Mindezek előrebocsátása után az elsőfokú bíróság a csatolt és zártan kezelt szerződés rendelkezéseit az alperesi oldal által megjelölt érvek alapján egyenként vizsgálta az aránytalan sérelem szempontjából.

Az alperes azon előadását, miszerint a szerződésből megismerhetővé válik, hogy az adott versenypiaci szolgáltatást milyen feltételekkel veszi igénybe, illetve nyújtja, és az adatok kiadása ellehetetlenítené, hogy a jövőben piaci áron és feltételekkel tudjon versenypiaci szolgáltatásokat igénybe venni, az általánosság szintjén maradó állításoknak tartotta, melyek önmagukban a megtagadás jogszerűsége megállapításához nem alkalmasak. Indokai szerint az sem jelenti automatikusan az aránytalan sérelem fennállását, hogy az egyes fizetési szolgáltatásokról szóló 2013. évi CCXXXV. törvény 14. § (5) bekezdése értelmében az informatikai szolgáltatás nyújtása kritikus feladatnak minősül, hanem a szerződési rendelkezéseket külön-külön kell vizsgálni.

A szolgáltatások számszerű ellenértékére és a díjazásra vonatkozó egyéb rendelkezéseket (pl. indexálás, kilépés, különböző díjkonstrukciók választása) úgy értékelte, hogy ezek megismerhetősége esetén - figyelemmel a speciális piacra is - az árinformációk nyilvánossá tétele az

alperes piaci helyzetét hátrányosan befolyásolhatja, potenciális versenytársait indokolatlan előnyhöz juttatja, alvállalkozói követelhetnék saját szerződési feltételeik újra tárgyalását, versenytársai pedig elcsábíthatják az alperes alvállalkozóit, ezért ezen adatok megismerhetősége esetén az aránytalan érdeksérelem és az indokolatlan versenyelőny valószínűsége is megállapítható és az ezekkel kapcsolatos szerződésrészek vonatkozásában feljogosította az alperest a kitakarássra.

Az alperesi beavatkozóval, mint szolgáltatóval szerződéses kapcsolatban álló partnerek, alvállalkozók személyére vonatkozó - az alperes kezelésében lévő - adatokról kifejtette, hogy ezek a szerződéses rendelkezések nem általánosságban a beavatkozóval szerződéses kapcsolatban álló személyekre vonatkozó információkat tartalmaznak, hanem a perbeli szerződéssel kapcsolatos konkrét rendelkezéseket, ekként a beavatkozó és partnerei üzleti kapcsolatának részleteire ezen adatok megismerhetősége esetén nem derülhet fény, így az aránytalan érdeksérelem nem állapítható meg, ezért az érintett rendelkezések kiadására az alperes köteles.

Az alperes állítása szerint informatikai biztonsági kockázatot hordozó rendelkezések tekintetében arra a következtetésre jutott, hogy az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan érdeksérelem nem állapítható meg, mivel az alperes konkrét tényállítást sem tett arra, hogy belső adatbázisainak beazonosítása, az érintett szervezeti egységek megismerése esetén mely további üzleti titkára lehet következtetni. A törvényszék megítélése szerint ezen adatokból üzleti titkokra nem vonható le következtetés, ezért ebben a körben a megismerhetővé tételt korlátozás nélkül indokoltnak találta.

Nem talált aránytalan sérelmet megállapíthatónak a szerződés időtartamával, hatályával kapcsolatosan sem, mert önmagában ezekből a beruházás értékére, nagyságrendjére, megtérülési idejére nem lehet következtetni. Emellett a szerződések időtartama, hatálya nem kizárólag a beruházások nagyságrendjétől, értékétől, megtérülési idejétől függ, hanem arra más tényezők is kihatással lehetnek. Ezen rendelkezések ismerete a versenytársak indokolatlan előnyhöz jutását sem valószínűsíti, ezért e körben is korlátozás nélküli megismerhetővé tételt rendelt el.

A fizetési feltételekre vonatkozó rendelkezések esetében ugyancsak nem talált aránytalan sérelmet megállapíthatónak, mert a kikötött számlakiállítási és fizetési határidőkből nem lehet az alperes likviditási helyzetére következtetni. Ugyanez állapítható meg a késedelmi kamat mértéke és a kikötött HUF-EUR átváltási árfolyam ismertté válása esetén, mivel ezek sem kizárólagos meghatározói egy tárgyalási folyamatnak, így önmagában ezen adatok megismerése által a versenytársak indokolatlan előnyhöz juttatása nem valószínűsíthető. Erre figyelemmel ezen adatok kitakarása iránti kérelem sem foghatott helyt.

Az alperes, mint megrendelő részére átadott szoftverek, adatbázisok felhasználásával, licencelésével kapcsolatos feltételek leírása vonatkozásában a törvényszék osztotta azt a felperesi álláspontot, miszerint az Infotv. 27. § (2) bekezdés h) pontja kizárólag a lehetőségét teremti meg, hogy törvény a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot korlátozza. Ilyen rendelkezést tartalmaz a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 15/A. §-a, ami az adatok megtekintését biztosítja, másolat kiadását vagy elektronikus úton történő megküldését nem teszi lehetővé. Emellett ezen adatok megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet jelentene az alperesnek és a beavatkozóknak, ezért kitakarássukra jogosult az alperes, de mivel ezek a szolgáltatások díjazása kapcsán már kitakarássra kerültek, így nem kellett erről ismételtelen rendelkezni.

A jóállással kapcsolatos rendelkezések esetében az aránytalan sérelmet és az indokolatlan versenyelőnyt nem látta megállapíthatónak, mert ezek nem műszaki, szervezési ismeretek és nem is a díjazással kapcsolatos adatok, hanem pusztán a szerződésszegés következményei, általánosságban megfogalmazott szerződéses vállalások. Ez irányadó a szerződés időtartama és megszűnése körében szabályozott, szerződésszegéssel kapcsolatos ezen pontban megjelölt rendelkezésekre is.

Ugyanakkor az üzemeltetéssel, kötbérrel kapcsolatos rendelkezéseknél úgy találta, hogy ezek megismerhetősége az alperes piaci helyzetét hátrányosan befolyásolhatja, az aránytalan érdeksérelem elvi lehetősége és az indokolatlan versenyelőny is megállapítható volt és így a szerződés 1. számú melléklete tekintetében feljogosította az alperest annak kitakarására.

A felelősségkorlátozással kapcsolatos szerződési rendelkezések esetében az alperes általánosságban tett előadását a jogszerű megtagadáshoz nem tartotta elégségesnek az elsőfokú bíróság. Emellett ezek ismerete önmagában sem az aránytalan sérelem fennállását, sem a versenytársak indokolatlan előnyhöz jutását nem valószínűsíti. Ezért ezen adatok korlátozás nélkül megismerhetők.

A szerződés hatályával, a szerződésszegéssel, a szankciókkal, a felmondással, az engedményezéssel, illetve az átruházás lehetőségével kapcsolatos rendelkezések vonatkozásában az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy ezek részben olyan rendelkezések, melyeket az alperes a szerződés időtartamával, hatályával kapcsolatosak között is megjelölt, így ebben a körben csupán visszautalt a már kifejtettekre. Az alperes ezen rendelkezések körében olyanokat is megjelölt, amelyek a szolgáltatások díjazásánál már előkerültek, és a kitakarás szempontjából értékelést nyertek. Az e körbe tartozó további szerződéses rendelkezések esetén viszont az alperes az aránytalan sérelem tekintetében csak az általánosság szintjén maradó állításokat tett és az indokolatlan versenyelőny fennállásának lehetősége sem állapítható meg, így ezen adatok kitakarását alaptalanul kérte az alperes.

A műszaki leírások, műszaki feladatok leírásával kapcsolatos szerződéses rendelkezéseket olyan speciális műszaki tartalmú ismereteknek tekintette, melyek nyilvánosságra kerülése aránytalan sérelmet és indokolatlan versenytársi előnyt egyaránt jelentene. Ezért az alperest ebben a körben feljogosította a szerződés 9.12. pontja és a javított 5. számozással ellátott mellékletek kitakarására, míg a további rendelkezések a díjazásnál már kitakarást nyertek.

A szerződés kizárólagos jellegére vonatkozó kikötés esetében nem látta az aránytalan sérelmet megállapíthatónak, mivel ebből az alperesi oldal üzleti céljaira nem vonható le olyan következtetés, ami aránytalan érdeksérelemmel és indokolatlan versenyelőnnyel járhatna, így a törvényszék a közérdekű adat megismerése iránti alapjog érdekét tartotta indokoltnak az alperes által az üzleti titok körében előadottakkal szemben és a kitakarás iránti kérelmet itt is elutasította.

Mindezek alapján ítéletében a keresetnek részben hely adva kötelezte az alperest a beavatkozóval 2013. november 25. napján kötött szerződés és mellékletei elektronikus úton történő kiadására azzal, hogy az ismertetettek szerint feljogosította bizonyos szerződéses rendelkezések kitakarására.

A döntés ellen az alperes élt fellebbezéssel, az ítélet részbeni megváltoztatását és további szerződéses rendelkezések esetében is a felismerhetetlenné tétel engedélyezését kérte.

A fellebbezés általános indokolásában ismételten kitért a Postatv. új 53. § (4) bekezdésének alkalmazhatóságára, annak az Infotv. 27. § (3) bekezdéséhez való viszonyára, figyelemmel az I/493/2016. számú AB határozatra is, és ismételt arányossági vizsgálat elvégzését kérte. Hangsúlyozta, hogy versenypiaci szolgáltatásokat nyújt, függetlenül attól, hogy ténylegesen van-e

piaci versenytársa, és a kitakarni kért rendelkezések nyilvánosságra kerülése lehetetlenné tenné a jövőbeni szerződéskötését.

A tételes indokolásában, az ítélet szerkezetét követve fejtette ki érveit, lényegében megismételve az elsőfokon előadottakat. Előadta, hogy a díjazást, esetleges díjkedvezményt, a szerződéses volumenre vonatkozó rendelkezéseket, a fizetési feltételeket és határidőt, a felelősségkorlátozást, a kötbéreket, a szerződés időtartamát és megszüntetésének szabályait minden esetben egyedileg tárgyalja meg az alvállalkozókkal, és ennek során a felek tekintettel vannak a többi lényeges szerződési feltételekre is. A lényeges szerződési feltételek tehát minden alvállalkozója esetében komplex, és eltérő rendszert alkotnak. Ezen adatok olyan a Ptk. 2:47. § (1) bekezdése szerinti üzleti titkainak minősülnek, amelyek megismerése, nyilvánosságra hozatala, illetve alvállalkozóival történő közlése az alperesnek az üzleti tevékenysége végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, ugyanis ezek ismeretében az alvállalkozói követelhetnék, hogy az ő kártya kibocsátási és management szolgáltatások tárgyában született szerződése módosításra kerüljön a tárgybeli szerződés esetlegesen kedvezőbb feltételeire tekintettel. Amennyiben a lényeges szerződési feltételeket a versenytársak is megismerik, úgy alvállalkozóit kedvezőbb szerződési feltételekkel elcsábíthatják, ezért a szerződéses adatok megismerése az alperes üzleti tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet jelentene és versenytársait is indokolatlan előnyhöz juttatná. A fenti okokra hivatkozott a szerződés időtartamára és megszűnésére, a fizetési feltételekre és határidőkre, a jótállásra, a kötbérre és a felelősségkorlátozásra vonatkozó rendelkezések kapcsán is. Az üzemeltetési adatok körében az alperes azzal is érvelt, hogy ezek nyilvánosságra kerülése folytán potenciális versenytársai egyrészt szabadon eltulajdoníthatják know-how-ját, másrészt ennek ismeretében piacra lépésüket követően kedvezőbb szerződéses feltételekkel könnyedén elcsábíthatják az ügyfeleit. A kizárólagossági klauzula vonatkozásában azt hozta fel érvként, hogy ennek alapján a versenytársak megismerhetik az alperes és a beavatkozó közös üzleti céljait és kedvezőbb egyedi ajánlattal fordulhatnak az alpereshez. Ez az alperes és a beavatkozó üzleti tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet jelentene és versenytársaikat indokolatlan előnyhöz juttatná.

A felperes a fellebbezésre ellenkérelmet vagy észrevételt nem terjesztett elő.

Fellebbezés nem támadta az elsőfokú ítéletnek a szerződés és mellékleteinek kiadására, továbbá meghatározott részeinek kitakarására feljogosító és a meghaladó keresetet elutasító rendelkezését, ezért azt a másodfokú bíróság nem érintette és az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezéssel érintett körben bírálta felül.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, azt helyes indokaira utalással hagyta helyben a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A másodfokú eljárásban már nem volt vitás, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, a kért adat a kezelésében van és a tevékenységére vonatkozik, így a közérdekű adatokat köteles megismerhetővé tenni az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerint. Az alperes fellebbezése csak további adatok felismerhetetlenné tétele célzta üzleti titokra hivatkozással.

Szükségtelenül fejtette ki az alperes a Postatv. új 53. § (4) bekezdésével és az Infotv. 27. § (3) bekezdésével kapcsolatos érveit, mivel az elsőfokú ítélet azzal azonos álláspontot foglalt el, indokai megegyeznek a fellebbezésben kifejtettekkel.

Az elsőfokú bíróság megfelelően alkalmazta az új szabályt a jelen ügyben, kellően figyelemmel volt az Abh. indokolására is, és mindennek alapján adatonként külön-külön mérlegelte a két alapjog egybevetésével, hogy melyikhez fűződik erősebben védendő érdek. A másodfokú bíróság a felülbírálat során maga is elvégezte az arányossági vizsgálatot a zártan kezelt iratok megtekintése és az alperes érvei alapján, ami az elsőfokú bírósággal egyező eredményre vezetett.

Az alperes nem hivatkozott a fellebbezésében olyan konkrét körülményre, ami az aránytalan sérelem fennállásának további, az elsőfokot meghaladó vizsgálatát tette volna lehetővé. Az egyedi módon kialakított üzleti feltételekkel érvelő előadása általános jellegű volt, annak alapján nem volt feltárható az alperesnek nagyobb súllyal mérlegelhető üzleti érdeke, vagy tevékenysége folytatása szempontjából figyelembe vehető aránytalan sérelme a közérdekű adat főszabály szerinti nyilvánosságával szemben. A fellebbezés újként érvelt azzal, hogy potenciális versenytársai eltulajdoníthatják a know-how-ját, de a szerződés megjelölt pontja nem tartalmazott know-how-t, azaz azonosításra alkalmas módon rögzített, vagyoni értéket képviselő műszaki, gazdasági vagy szervezési ismeretet, tapasztalatot vagy ezek összeállítását.

Ezen túl a fellebbezés nem hivatkozott olyan tényre, körülményre, vagy új jogi álláspontra, amelynek az elsőfokú bíróság ne adta volna indokát. Az elsőfokú bíróság mérlegelése eredményeként kifejtettekhez a másodfokú bíróság hozzátenni nem kíván, azokra csak visszautal, az csak szükségtelen megismétlését eredményezné az elsőfokú ítélet helyes indokainak.

A felperes a másodfokú tárgyaláson nem jelent meg, ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért költség megállapítására nem került sor.

Az eljárás az Itv. 57. § o) pontja alapján illetékmentes, ezért arról nem kellett rendelkezni.

Budapest, 2017. május 9.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző